

Dersom vi bekender.

1.Johs.1.9: ”Dersom vi bekender vore synder, er Han trofast og retfærdig, så at Han forlader os synderne og renses os fra al uretfærdighed.”

Ja, dersom vi bekender, hvad så?

Står vi overfor en verdslig domstol, så er vi dømt!

Derimod, hvis vi nægter – om vi kan – så er vi fri.

Men når Herren går i rette med en synder, går det helt modsat til.

Dersom vi nægter for Ham, så er vi dømt. Men dersom vi bekender vore synder for Ham, så er vi fri.

Det er verdens børns evindelige, store ulykke, at de ikke vil bekende.

De vil gerne sige: ”Vi er jo alle syndere” – som en tyv, der vil sige: ”Vi er jo alle tyve” – men de vil ikke sige JEG – jeg er skyldig for gud – jeg fortabte og fordømte synder.

DET ER DERES DOM!

Dersom vi bekender! Det gælder hele livet – også for os, som blev frikendt.

Nægt ikke synden, undskyld den aldrig, skjul den ikke. Men bekend!

Den synd, som ikke bekendes for Gud, besmitter sjælen og fører bort fra Gud.

David beskriver, hvor frygteligt han havde det, da han ville tie og ikke bekende:

Sal.32.3-4: ”Da jeg ville tie, hentæredes mine ben under min jamren den ganske dag.Thi din hånd lå dag og nat svar på mig, min livskraft svandt hen i sommerens tørhed.”

Vi beder nok: "Fader, forlad os vor skyld", men når Gud går i rette med os, vil det altid hedde MIG og ikke OS.

Tilgiv MIG! Og fra den forbarmende Gud vil det så altid lyde:

"DINE SYNDER ER DIG FORLADTE!"

Herlige ord!